

akármit, de az a ki alapos üzleti tájékozással bír, a magyar fapiacz helyzetéről jól tudja, hogy épen csak is a kincstárnak köszönhető az, hogy a magyar fapiacz az utóbbi válságos évek alatt nagyobb veszteségeket nem szenvedett s hogy az árakat jobbra-balra lelicitáló kereskedők egymásnak még tetemesebb kárt nem okoztak, miután épen a kincstár volt az, mely az általa és illetve szerződéses árai által teljesen uralt piacot a nagyobb romlástól megmentette.

Az egyes piacokra vonatkozó ártételeket illetőleg utalunk lapunk utóbbi füzeteire.

Különfélék.

(B.) **A magyar gazdatisztek és erdészek segély- és nyugdíj egylete.** Ezen egyesület alakulása f. hó 10. és 11-én Budapesten a köztelken tartott gyűlésen megtörtént; tetteleg azonban csak a segélyegylet alapszabálya állapított meg, a nyugdíjra vonatkozó szabályzatnak csak tervezete fogadtatott el. A központi és vidéki választmánynak, mely összesen 70 tagból áll, fele szintén megválasztott és a vidéki választmányban van egy erdész is Rowland Vilmos főerdőmester személyében; a központi és vidéki választmány másik felét tehát a központban 10, és a vidékre 25 tagot az egyesületbe belépő földbirtokosok közül szándékoznak megválasztani. Az egyesületnek lesznek alapító tagjai, kik 100 frt alapítványt tesznek, pártoló tagjai, kik évi járulékot fizetnek, de segélyre igényt nem tartanak és rendes tagjai, gazdatisztek és erdészek, kik kötelezik magukat 6 éven át évi 5 frt tagsági díjt fizetni. Az alapszabályok szerint az egyesület a következő, nézetünk szerint épen nem correct címet választotta „A magyar korona területén foglalkozó gazdatisztek és erdészek segély- és nyugdíj egylete.” Egyebeket illetőleg utalunk lapunk m. évi XII. füzetében ez egyesület tárgyában adott közleményünkre.

(F.) **Erdei magvakkal tett csiráztatási kísérletek** bebizonyították, hogy magasabb, hidegebb, termőhelyről szár-

mazó famagvak csirázásához megkívántató meleg minimuma, optimuma és maximuma csekélyebb, mint olyanoké, melyeket ugyanazon fafaj melegebb éghajlat alatt termett. De a nyert eredményekből nem derült ki egyszersmind az is, hogy azon fafajok magvai csirázásához kellene legkevesebb meleg, melyek a hegységben legmagasbra hágnak és viszont. („Allg. Forst- u. J.-Ztg.“ 1879. november.)

Egy szokatlan vendég tömeges előfordulása Déva erdeiben. A homoki vipera (*Vipera Ammodytes* Merrens, *Vipera Ammodytes* L.) hazai lelhelyét idáig Mehádia környékére helyezték a szakértők s Erdély gerinczeseinek alapos ismerője Bielz Albert a Fauna der Wirbelthiere Siebenbürgens. Hermanstadt. 1856. évi művében csak feltételezi azt, hogy Erdély délnyugati részében e kigyófaj előfordul. Positív adattal azonban csak Csató János állott elő 1867-ben a Retyezát természeteti leírásának során kimutatván, a Zsil-völgy faunájában e félelmes hullót is. E sorok írója 1871-ben neveztetvén ki Dévára, már a legközelebbi évben megbizonyosodott arról, hogy a *Vipera* a történelmi nevezetességü vár romjai közt a várhegy dél-keleti lejtőjén honol, hol később a város keleti határán fekvő Petrosz nevü hegynél is volt alkalma vele megismerkedni, de képzete sem volt anuak oly meglepő számáról, minőt e f. év január 5-én kőfejtés közben a Mogyorós patak cserjés oldalán a kőfejtők felderítettek. Ott ugyan is egy természetes boltozatot képeztek az egymásra dült sziklába, melynek rejtekében kényelmes téli szállást találhatott az egész hegyoldal vipera lakossága, mert nyolczvannál több példány került abból napfényre. Eleinte ötével összecsomósodva találták a bevezető folyosó mentén s a munkások indokolatlan félelmükben azonnal összezuzták mindannyit odadobálva egy ledöntött fa galyai közé, melyről ötvenöt darabot számláltam össze, pedig a játzsiságból szétdobáltakra nem is ügyelhettem. E csoportos együttlét indoka kétségen kívül a téli hideg elől való menekülés ösztönében keresendő, mert viperáink a tél zordonsága iránt kiváló érzékenységgel bírnak s ősszel ők költöznek be legelőbb s tavasszal ők hagyják rejtekeket legkésőbb el.

Valahány izben alkalmam volt őket megfigyelni, pedig

nyaranta rendszeren találkozunk néhánynyal, mindannyiszor védelmi célból használták méreg fogait s ha szerét ejthették szépen kerekét oldattak. Ott szeretnek sütkérezni verőfényes oldalak szikláik között, tunya tétlenségben s ha csak rájuk nem tapodunk, járhatunk, kelhetünk miattuk. Megháborítatva azonban harapásra veszi a dolgot s bár méregfogai egy finom tűnél nem vastagabbak, azok csatornáin a sebbe fecskendett méreg gyorsan veszélyes hatásává válik. Egy erdei munkás ujját például estefelé megharapta s másnap reggel már a kéz feje ötszörösen feldagadva, sőt karja is feszültségben volt s két havi gyógykezelés után épült fel, miközben az inficiált izomzatot ki kellett irtani. Egy más ember szerencsésebb volt mennyiben rögtön gödröt ástak megsebzett lábának s ugy látszik a beömlött méreg-anyag a nyirkosföld által kivonatot, mert hamar felépült. Egyébiránt ha kevéssel előbb használta fogait, harapása egészen ártalmatlan, mert bizonyos idő alatt gyűlhet meg csak ismét a méregkészlet. Csizmanemün, posztóruhán teljességgel nem hat a beharapás s a legkisebb veszély nélkül fejére tapodhatunk. Minthogy napközben csak sütkérezni jö ki s egyébként a sziklahasadékokban föld alatt fekvő lakhelyét őrzi, azért ritkán jutunk látásához, de félelmességének híre annyira rémiti a föld népét, hogy eszeveszetten menekülnek előle. Nappali pihenése közben csak kedvtelésből ejti el zsákmányát (egér, vakond) s azt éjjel szokta legelni, mikor azután napokig tartó emésztési tehetetlenségbe esik. Színe az életkorhoz képest változik, alapszíne azonban sárgás barnaszürke. Hátán rhomboederekből alakult zig-zug vonal fut végig mig oldalát elmosódzó foltok tarkázzák, mint a bérez-paizsoznál. Attól legkönnyebben tülökormánya által különböztethetjük meg. Déván kívül Hunyadmegyében a Retyezát oldalán a Cserna és Strigy völgyén fordul elő.

Téglás G.

A fehér egér rút falánksága. Kis fiamnak a házi egér fajához tartozó 2 fehér egere volt, melyek f. évi január 2-ik hetében 3-at fiadzottak, s ezek már 5—6 naposok voltak, midőn egyik délután bámulatos meglepetéssel látjuk, hogy az egyik egér saját szülöttjén rágódik, s csakhamar a második is hozzácsatlakozván az apa és anya, mint a disznóknál is

sokszor megtörténik, együtt lakmározott leölt szülöttjéből. Ekkor még eleven maradt az egérfiokákból kettő, de másnap az egyik, és harmad napon a másik szintén hasonló sorban részeseült. A kis kannibáloknak hitem szerint utódaik elpusztítására az éhség vagy hideg okot nem adhatott, mert minden nap friss és tejbe áztatott zsemlet kaptak s üvegkalitkájok is jó meleg szobában állott, és ha volt mi az nap megbántotta, ez csupán az lehetett, hogy pamutból való fészkek, a kalitka takarítása alkalmával, egy tollszárral érintve lett. Az elköltött egérfiak elsőszülöttek voltak. *Bedő A.*

Változások az erdészeti szolgálat körében. A m. kir. pénzügyminister Szabó Adolf, kerületi erdőbecslési felügyelőt a m. kir. pénzügyministeriumhoz központi erdőbecslési felügyelővé; Wickl Antal, katasteri erdőbecslőt a besztercebányai katasteri kerületbe kerületi erdőbecslési felügyelővé és Steinmann József, katasteri póterdőbecslőt a budapesti katasteri kerületbe erdőbecslővé, — Hammer Károly, m. kir. erdőszámvivőt és Licskó Ede, m. k. faraktártisztet a besztercebányai jószágigazgatóság kerületébe III. osztályu erdészekké nevezte ki; Kürthy Géza, m. k. erdészt pedig saját kérelmére a zombori jószágigazgatóság kerületéből a besztercebányai jószágigazgatóság kerületébe helyezte át. Győry Géza, m. k. erdőgyakornok és okleveles erdész az egri érseki uradalomhoz főerdészsé, — Pintér Károly, erdész pedig Hg Eszterházy széleskúti pagonyerdészévé neveztetett ki.

Adományok a Wagner Károly emlékére teendő alapítványra.

Az Országos Erdészeti-Egyesületnél teendő ezen alapítvány célja: oly erdőtisztek segélyre szorult özvegyeinek vagy árváinak, kiknek férjük vagy atyjuk az Országos Erdészeti-Egyesületnek első belépésétől kezdve állandóan és legalább öt évig tagja volt, évenként segélyt adni.

A tett adományok I-ső közleménye:

Tisza Lajos, egyleti elnök ö excja adott . . . 100 frtot.

Scholz Rezső, m. k. jószágigazgató . . . 50 „